

DĘBIĆ (1) *vb impf*

3 pl praes dębią.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII i XIX w.

Garbować używając kory dębowej; tu przen: gnębić, dręczyć: Abo owy ftrádyotki Toć dziś bárzo dębią kmiotki RejRozpr Iv.

Cf DĘBIONY

LW